

Kül Ve Gül

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Mart 2023

Matemin rengi var mıdır kül tutan yeminlerde saklı iken hüznün hası ve haiz olunası bunca acı, cafcacılı satırlarda doğan aşkın ikramıdır şiir ve de ikamesi belki de alıntı mahiyetinde her duygudan taşar isyan ve şair ki kabına sığmayan tefe konur aralıksız aralık kapıdan şairin yüreğine yağın umut gibi hüznün gibi elbet bekasıdır duyguların her şiire ayrı değer biçen aşkın kasvetli yokuşlarında uzanmaktır en uzağa ve uzanmaktır sevgilinin fık attığı gam yüklü yokuşlarda...

Sözcüklerdir yüreğin ulak bildiği ve hatırına aşkın devasa kehanetler ürer müzmin bir acının bakaya kaldığı satırlarda azık bildiği neyse şairin şiirdir hayata namzet ve şairdir hayra yoran ve hayır yüklü edimlerden firar eden emir kiplerinin de doğasında müdavimidir yalnızlığın ta ki kalemi eline alıp üstüne çizik atarken mazisinde saklı sırların ve acıların.

Hazanın gözlerinden çaldım ben bu aşkı
Hüzne sirayet eden bir yangını yalnızlığın tozlu yollarında
Kıyama duran yüreğimden sıçrayan
Tek kıvılcım
Kızılca kıyamet kopan öncesinde
Savsakladığım mutluluğun doğasında
Ansızın doğan hüznün bakaya kaldığı
Gecenin hüviyeti
Sözcüklerin hürriyeti
Ve kolluk kuvvetlerinde özlemin
Öznesi ile direnen şairin aldığı hazzı
Ne duyumsatabilirdi ki kalemin nüktesinde
Serili mevsimlerin ziyneti

Aşkın ve sevdanın kölesi
Yüreğin uğradığı hezimet ötesi
Acıların garbı
Aşkın harcı
Yalnızlığın tarhında buz tutan bir reçete olsa olsa
Şair her duyumsadığında
Kalemin nazına yenik düştüğü kadar
Hicranı tetikleyen debdebeli bir tehlike arz eden
Maliki olduğu her sözcük
Kabarın yüreğin örtüsünde saklı ihanet
Göz gözü görmezken
Kalp gözü ile seken şairin hicreti
Bazense hicvi
Cilveli bir kadın değilken aşkın ta kendisi
Ya da cebbar bir delikanlı
Yüreğim güftesinde pişen kahvenin telvesi
Aşkla özlemle kıyama duran
Şairin tutulmuş nutku kalemi öncesi
Yâd edilesi utku ve ufku
Nazenin sözcüklerle örülü aşkın imleci
Bazen doğan günün
Bazen suskun ve öfkeli kara göğün
İndinde cereyan eden aşkın hicabı
Kol kanat germişken yüce Huda
Şairin kabrine eşlik eden binlerce şiir ve nicesi
Yürekten dökülen azar azar
Azığa aldığı ömrün bestesi
Şairin sesinden sızar
Varsa yoksa yalnızlığın hicreti...

Ve işte şair almışken yükünü ve defansı ömrün bazen muğlak sözcüklerin gölgesinde saklı sırlar ve şairin hazzıdır duyduğu acı: ne nüktedan dününde ne şanlı ömründe mezar kazdığı imge imge bir şiir kadar sadık kim olabilirdi ki şairin yüreğine?

Göçen zaman.

Susan şeytan.

Azan insan ve şaşkın beşer ve nefesine tapan nicesi.

Şahikanın kanadında doğan gece gibi.

Aşkın saltanatını süren hüznün gibi.

Özlemin meylettiği.

Aşkın ve yüreğin inzivaya çekildiği.

Çekinince yüklü evrenin solunda kuşandığı kadar acıyla katkı ettiği mevsimin hazzına ulaşmanın kaidesi elbet şiirdi ve şiirsel bir teyakkuza, sınılandığı kadar şairin soluğunda uçuşan binlerce kelebek ve kelime nasıl ki aşkı kelebek etkisiyle evrene kucak açan ve şarlata iblisin gölgesinden dahi uzak duran masumiyetin çağrısında saklı aşkın künyesinde yazılı yazgı ve ruhun dilemması.

Uzun uzadıya yazmak ne ki?

Kıssadan hisse çıkarandı mademki şairin imzası ve katkı ettiği kadar duyguları yüreğinde esen rüzgârın da hızının önünü alamadığı gecenin bülteni ve şair nasıl ki yazgıya alt yazı geçen bir öyküyle diri tutmuştu benliğini ve bedenini ve belleğini...

Ve işte şairin baş koyduğu yol ve sırdaşı kalem, aşkla münazara eden yüreğin müdavimi iken duygular ve heceler...

Kekremsi sessizliğin dize getirdiği imgeler...

Solan günün ardından.

Tüten dumanın yaktığı genzinden firar eden bir sitem kadar yanılı ve yenilgi ile önünü alamadığı bu aşkın şahlandığı her dizede saklı idi şair ve ömürlük hikâyesi.

Racon kesen cihanın.

Recim edildiği karanlığın...

Ve kararlılığı ile bu aşkın, şair ki peşine düşmüşken mutluluğun...

Varsın olsun hüznün veryansın etsin de keder, esefle yüklü küfesinde aşkın şair varsın bozguna uğrasın gel gör ki vazgeçer miydi hiç emelinden...

Aşk ki doğasında saklı.

Aşk ki duyguların duayeni.

Aşk ki: ne merdiven altı ne sıradan bir duygu ve de sırların müptelası...

Şairin gizeminden doğdu nice şiir ve daha da doğacaktı nicesi, niteliği aşk niceliği özlem yüklü bazen bir külliye nazarında şairin günbegün büyüyen yüreği ve umudu ve de her anında hüznün saklı; sarmalında ömrün tutuşan semazen eteklerinden dökülen külü bir gül diye şairin kendi mezarına serptiği...